

[Lissa Mathiasen]

brug for at gøre det. Det er ikke seriøst arbejde, hvis ikke vi gør det, inden vi ændrer på loven.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Det er fru Lissa Mathiasen, der kalder mig op.

At anklage Folketinget – eller jeg vil sige regeringen og Fremskridtspartiet – for hastværk i denne sag og for, at ikke enhver sten er vendt, det må vist kaldes en mild overdrivelse, for, som også hr. Tommy Dinesen siger, dette her har jo altså været vores juleføljeton, siden den tidligere handelsminister Knud Thomsen omkring 1968 – jeg er ikke helt sikker på årstallet, men da blev han handelsminister – fremsatte det forslag, som Fremskridtspartiet har fremsat i dag, og som vi nu som regering har fremsat i modereret form. Alle sten er vendt, fru Lissa Mathiasen.

Det, det drejer sig om, er, hvilke problemer vi skal løse i denne lov, hvilke vi skal løse i andre love, og hvilke det ikke er nødvendigt at tage højde for i denne her lov. I regeringens forslag er der taget højde for spørgsmålet om alkoholsalg, for der er taget højde for, at man kan begrænse det i visse tidsrum; og hvis man kigger nøje efter i forarbejderne, vil man se, at det netop bl.a. er alkoholsalg i forhold til restauranterne. Der er altså taget højde for det.

Jeg er i øvrigt helt enig med Fremskridtspartiet i, at her er et af de eksempler, som burde komme ind under den undtagelsesparagraf, der er i regeringens forslag.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg er enig i ministerens bemærkning om, at dette ikke er hastværksarbejde; det er det sidste, man kan påstå i denne sag.

Fru Lissa Mathiasen gør meget ud af, at vi først skal have overenskomstforhandlinger, finde ud af, om der skal indrettes nye busruter, og hvad fru Lissa Mathiasen ellers kan finde på, men der er da ingen, der forhandler nye overenskomster på daginstitutionsområdet og inden for butikshandelen, hvis der ikke er vedtaget en lov, som skal træde i kraft på et eller andet tidspunkt. Denne gang har vi faktisk den eksklusive mulighed, at vi kan vedtage loven, før overenskomstforhandlingerne går i gang, men med ikrafttrædelse efter, at overenskomst-

forhandlingerne er afsluttet. Det er jo en perfekt timing.

Jeg kan forstå på fru Lissa Mathiasen, at hun regner med, at arbejdsmarkedets parter, når de mødes i februar-marts måned, begynder at diskutere ændrede overenskomster, såfremt Folketinget engang måtte ændre lukkeloven, men sådan er virkeligheden jo ikke. Det kræver, at Folketinget i første omgang ændrer loven, og man kan ikke forvente, at nogle arbejdsmarkedsparter begynder at forhandle overenskomster ud fra et ukendt grundlag. Det er en ulogisk argumentation, og den hænger selvfølgelig ikke sammen.

Fru Lissa Mathiasen siger: Ja, nu fik vi en indrømmelse fra Fremskridtspartiet af, at der var noget, man ikke havde overskuet. Hvis fru Lissa Mathiasen havde hørt efter eller eventuelt senere læser i de grønne hæfter, så var min argumentation netop bygget op omkring, at på grund af bl.a. fru Lissa Mathiasen og Socialdemokratiet og et flertal i Folketinget har vi i restaurationslovgivningen så restriktive bestemmelser, at der kan opstå et problem i den mellemliggende tid, medmindre de samtidig bliver ændret, hvad der også fremgår af vores bemærkninger. Det problem ønsker vi ikke at pålægge den danske restaurationsbranche, som har ganske mange problemer i forvejen, og derfor vil vi tage forbehold, medmindre Folketinget er parat til også at ændre restaurationslovgivningen.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det, jeg blot prøvede at sige til hr. Kim Behnke, var, at det kunne være en fordel, hvis man havde tænkt sådan nogle ting igennem. Hvorfor er det ikke med i lovforslaget, frem for at man her fra talerstolen siger: Ja, det kan for resten også godt være, der er noget, vi har glemt; det må vi nok tage højde for.

Når jeg bliver forstået på den måde, må jeg hellere uddybe det for ikke at blive misforstået en gang til. Det er med i bemærkningerne, men ikke i forslaget omkring en liberalisering; dér fjerner man alt, der er ingen begrænsninger i Fremskridtspartiets forslag. Der er til gengæld nogle formuleringer i bemærkningerne om, at man på anden måde vil tilgodese hotel- og restaurationsbranchen. Det har jeg læst, men det er det andet, jeg efterlyser. Hvorfor har man ikke sat det ind?